

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

141. Paruulus in aquis suffocatus: Ex eodem autore in Moyse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

βερνήτης ἐν μέσῳ τῷ σκάφει τοῖς ἑπίπτοις μὲν χειρὶ ζύμῳ οἶακας, καὶ τῷ χεῖλακτυμῷ πάντοθεν πολιορκῆ μῦθον ἀνάλαβον ἐδύμεν, ὁ δὲ κτίσεως λειλάτων ταμίας, ὁ φύλαξ τῆς θεοῦ δημιουργημάτων ταχθεὶς, ἀχάρατος ἐν ἀκροπόλει τῆς κλειῶσ σαδιδύσας, ὁ τῆς κτίσεως ναυαγῆσθαι μόνον γαλλέως ὡς διαπύσας, ὁ πῆτι καὶ ζύμῳ τῷ χεῖλακτυμῷ βιασάμῳ.

PARVVLVS IN AQVIS, SYFFOCATVS.

Ex eodem authore in Moyse.

Descriptio. CXLII.

Καὶ ἦν δρᾶμα παραδόξον, τῷ δημιουργοῦ μὲν ἐπὶ πᾶσι χεῖρες, βασιλέως δὲ χεῖρες τῆς ὑδάσι τὴν πᾶσιν ἀπὸ λειφοῦ, καὶ πανταχοῦ τῆς ὠδίνων ἦσαν κατὰ σκοπῶν, καὶ πῶλα μὲν τῶν κλιμένων χειρὶ σπῆτο δῆμιον νόμον ἐχέοντο, καὶ φύσις ἠυδύνετο, καὶ πράσις ἐκρίνετο, ὡς δίνες καὶ ἐδικάζοντο, καὶ τόκον ἐδικαζέτο, καὶ φύσεως παρήγορα σπύλλοι, ἐλόχα δὲ ποταμῶν, τὰ λεκτόμῳ, καὶ διεδέχοντο τὰς τῆς μητέρας γαστέρας, καὶ τῶν σπυμάτων γαστῆρ, ἀρῆ βρέφῳ ἐπίπτετο, καὶ μήτε τὰς ἠλικίας ἀκτίνες δεῖν ἔμελλον, πρὸς τὰς τῆς ποταμοῦ ὠδίνων ἐπέπτετο, πρὸς ἄγμα πάλιν ἐλευνότερον, φονεὺς ὁμοῦ καὶ τὰς ὠδίνων πῶλα μὲν τῶν κλιμένων ἐγίνετο, καὶ τόκον τῶν δανατάων σὺν χροῖον ἀνάγειν τῆς γενήσεως σὺν ζύμῳ, καὶ μήτερες ἀχρὶ τῶν ὠδίνων ἐρχόμενα, γένεσθαι μητέρες ἀπὸ χύοντο, ἀγνοῖα τῶν κλιμένων εἶναι τὰς ὠδίνων ἐχόμενα, πρὸλα εἶναι ἐπιδυμοῦσαι τῶν δανατῶν τὸ τόκον, ἵνα μὴ τῶν ποταμῶν μητέρες ἀπὸ χύοντο, πρὸ τῶν αὐτῶν πρὸ τῶν τόκων τὸ λεκτόμῳ, καὶ γαστέρας ἀκαρποῦ μὲν ἄ γόνον καὶ κόκον ἠυρίτκοντο, καὶ ὠδίνων τὰ βέλγη δέχόμενα, δέχοντο τὸν ὠδίνων τῶν καρπῶν σὺν ἠυδύναντο, τὰς ὠδίνων ὑπέμελλον, καὶ τῆς ὠδίνων τὸν καρπὸν σὺν ἐδέχοντο, ἀφαιρέσειεν ἐσφυγῶντο τῆς φύσεως, τοιαύτη μὲν ἦ τῆς ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεὸν φιλονεικία.

ERatque facinus perquam insolens. Quod Dei manus efformabant, regis manus aquis obliterabant. Vbiq; erant genitrix speculatores, & fluvius natorum carnifex constituebatur. Lex servabatur, & natura multabatur, & si qua periculi redemptio, iudicio erat obnoxia. Parturæ damnabantur, & parus explorabantur, nature quoque libertas spoliabatur. Fluvius partum insidij excipiebat, & matris alio fluminis alveus succedebat. Fœtus, recens editus, ac nondum solare iubar contuitus, ad fluvij dolores transimitebatur. Rem sane commiseratione dignissimam! infantium iugulator erat fluvius, pariter, & sepulchrum; ac genitus morti coævus, stragesque cum generatione concurrebat, quæque mæres ad partitionis usque molestiam procellerant, genitrices fieri deprecantur; quod partum futurum ignorarent, stare suos dolores præoptantes, & mortem ante partum oppetere gestientes, ut ne fluvio genuisse viderentur. Partus illis ante partum lucum pariebat, & post conceptum partumque ventres fluvio priuati reperiebantur. Nec quæ in partura erant expertæ dolorum spicula, fructum commonstrare poterant: pariendi molestiam sufferebant, nec ullum ex doloribus fructum capiebant. Immaturi nature rancemi vindemiabantur. Talis erat hominum cum Deo contentio.